

Sygn. akt *IV U 492/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15/02/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 15/02/2018 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje Z. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do 31 grudnia 2019r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt: IV U 492/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28. III. 2019r.

Decyzją z dnia 15.II.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku Z. B. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 9.II.2018r., zgodnie z którym wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca Z. B. , podnosząc, że w dalszym ciągu się leczy i jest niezdolny do pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. urodził się w dniu (...) W dniu 31.X.2017r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 14.XII.2017r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 9.II.2018r. Wnioskodawca jest z zawodu kierowcą operatorem .Do dnia 5.XII.2017r pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy , a w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia , Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : kardiologa, specjalisty chorób płuc , reumatologa , neurologa –specjalisty medycyny pracy .

Biegła sądowa z zakresu chorób płuc w opinii z dnia 24.VII.2018r. rozpoznała u wnioskodawcy przewlekłą obturacyjną chorobę płuc i zaopiniowała ,że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy na okres lat dwóch / k. 15-16/ .

Biegły kardiolog w opinii z dnia 12.XII.2018r zaopiniował ,że wnioskodawca jest zdolny do pracy / k. 36/.

Biegły reumatologa i neurolog nie stwierdzili niezdolności do pracy / k. 23, 33/.

Biegły specjalista medycyny pracy zaopiniował ,iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z przyczyn pulmonologicznych od 6.XII.2017r do 31.XII.2019r / k. 35 /.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii biegłych lekarzy sądowych .

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinie biegłych . Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy, w tym odnosi się również do dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne. **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawca spełnił pierwszą przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty , a to przesłankę niezdolności do pracy , gdyż pozostałe z przesłanek stanowiły okoliczność bezsporną.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca spełnia warunki określone w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych .

Biegli specjalista chorób płuc i specjalista medycyny pracy jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia orzeczenie wobec niego częściowej niezdolności do pracy z uwagi na chorobę obturacyjną płuc . Niezdolność do pracy trwa od 6.XII.2017r do grudnia 2019r. i orzekł o przyznaniu prawa do renty od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego .

W tym miejscu należy wskazać, iż zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do uznania, iż opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Dopiero, bowiem w toku postępowania sądowego, opinii biegłych sądowych wyjaśniły i definitywnie przesądziły o aktualnym stanie zdrowia wnioskodawcy . Dlatego też, Sąd nie ustalił odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od daty zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do 31.XII.2019r. / świadczenie rehabilitacyjne do 5.XII.2018r , renta od 6.XII.2018r , opinia biegłego medycyny pracy / .